

Ætninger, som saaledes ere fremhævede, har jeg kun kunnet slutte mig til under visse Forbehold og Betingelser. Jeg skal f. Ex. nævne en, som netop oglaa var paa Bane ifjor, nemlig Salget af de kongelige Skove. Jeg har oftere og navnlig ogsaa sidste Aar erklæret, at denne Tanke var Noget, jeg paa ingen Maade vilde være utilbøielig til at understøtte, men selvfølgelig under visse Forbehold og Betingelser, og disse Forbehold og Betingelser maa altsaa være tilstede, for at jeg skal kunne sige mig deri. Hertil hører f. Ex., at Skovene kunne sælges med Fordel. Naar altsaa Forholdet er saaledes, at Statskassen ikke alene ikke har Fordel, men endogsaa snarere Tab af at sælge dem, vilde jeg finde det meget urigtigt, om man skilte sig ved dem, og desuden kan der paa de forskjellige Steder være forskellige andre Hensyn, som kunne gjøres gjældende, og som vilde gøre det urigtigt for Finantsministeren at fremkomme med Forslag til en Lov, som bemyndigede ham til at sælge saadanne Skove. Men deraf følger ikke, at man jo nok kan sælge, hvor de Forhold og Betingelser ere tilstede, som jeg har tilladt mig at nævne. Ved Siden af disse Bemærkninger, som ere gjorte af Udvalget eller flere Medlemmer af Udvalget angaaende Skovvæsenet, er der ogsaa i Dag fremkommet nogle her i Salen, som ikke — eller i det Mindste ikke i den Udforlighed — have været tilstede i Udvalgets Betænkning. Jeg skal saaledes tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad der med Hensyn til Træplantning er sagt, at dette var Noget, som ikke betalte sig, og som Staten derfor ikke skulde befatte sig med. Det er en Anskuelse, som jeg ikke deler. Jeg tror, at i de Dele af Landet, hvor der er Trang til forøget Træplantning, er det netop en Opgave for Staten — ikke ubelukkende at foretage Træplantning, men derimod at træde hjælpende eller supplerende til. Det er netop, antager jeg, et Spørgsmaal, som vi maatte ikke saa lidt ville faae at bestjæftige os med i de følgende Sæssioner. Jeg tror, at Staten har en Opgave i denne Henseende, som den ikke kan eller bør ganske undrage sig, thi Skovplantning er et af de Foretagender, som den enkelte private Mand har megen Vanske-

lighed ved at beslutte sig til, naar han ikke er en meget formuende Mand, eftersom han ikke kan vente at faae de Udlæg, han gjør ved denne Leilighed, forrentede, og altsaa maa der enten en saadan mere patriotisk Bestræbelse i saa Henseende til ved Foreninger af flere Mænd, eller ogsaa maa Virksomhed fra Statens Side til, eller — jeg vil sige — begge Dele maa til. Dette er derfor ogsaa sket, og jeg maa sige, at, naar et æret Medlem (Scavenius) før omtalte, at f. Ex. den Skov, som er plantet ved Lidsvilde, ikke er god, da tror jeg ikke, at det forholder sig saa. Jeg har set denne Skov endnu i Aar, og jeg kan ikke sige Andet, end at jeg har glædet mig i høi Grad over at se, hvilke Fremskridt der er gjort der, siden jeg sidst saae den. Ogsaa f. Ex. i Ddsherred og i Buderupholms Skovdistrikt og paa flere andre Steder, f. Ex. paa Randbøl Hede, har jeg set de Plantninger, som der ere udførte paa Statens Bekostning og ved dens Embedsmænd, og jeg kan forsikre, at de langt have overtruffet mine Forventninger. Det har viist sig, at man har gjort betydelige Fremskridt i den Kunst at plante Træer paa Steder, hvor man tidligere Intet kunde faae til at gro, og jeg tror derfor, at der deri virkelig ligger en Opfordring, som vi ikke skulle lade gaa fra os. Denne Ting hænger forresten sammen med en anden Bemærkning, som er kommen fra en anden æret Taler, nemlig, at vore Skove indbringe for Lidt i Forhold til Urealet. Der ved maa der imidlertid tages i Betragtning, at vore Skove have været drevne efter en Tanke, der i de sidste Aar mer og mer er udviklet, nemlig set hen paa Fremtiden. Staten har betragtet sig som den, hvis Opgave det var ikke alene at bringe den størst mulige Indtægt ud af Skovene, men tillige at sørge for, at de i Fremtiden kunde komme til at udfylde deres Bestemmelse haade i økonomiske og andre Henseender, og derfor ville vi i Statskovene mere end i mange andre Skove finde meget betydelige Kulturer udførte, og store Strækninger, som hidtil ikke have været skovbevorede, ville De finde bevorede med Skov. Nu er det bekjendt, at en saadan ung Plantning først efter lang Lids Forløb — 30 til